

Manifestació contra els desallotjaments i els desnonaments

ATENEU LLIBERTARI DEL PALOMAR :: 18/11/2011

Dissabte 17 de desembre a les 18h a la plaça Mossen Clapés (Metro L1 Torras i Bages)

Succesives onades especulatives han arrasat Barcelona en el darrer quart de segle. Una rere l'altre, hem sofert les Olimpíades, les places dures (encimentades pels Molins, Nadal i companyia), el 22@, el Fòrrum de les Cultures i l'arribada de l'AVE (tren de luxe per connectar capitals). Sant Andreu no ha escapat a l'epidèmia. La macroestació de la Sagrera i els seus "vials" (com el que s'havia de fer al lloc on estava el CSO El Palomar i no es va fer mai) han posat Sant Andreu al punt de mira de l'especulació. Els cinemes Lauren, la Maquinista, l'Heron City i el Corte Inglés en són algunes de les conseqüències. La febre del totxo ha expulsat a moltes persones que no han pogut assumir l'increment del cost de la vivenda; un 1160% des de l'any 1984. Abans, la vivenda era el 10% del pressupost familiar, avui s'enfila més amunt del 40%. Molta gent s'ha quedat sense casa.

Per contra, moltes cases s'han quedat sense gent; cases que els especuladors mantenen abandonades a l'espera del negoci. Els locals han patit el mateix procés; accentuant així el problema de la manca d'espais per a que la gent pugui desenvolupar les seves inquietuts.

Part d'aquesta gent no s'ha resignat a marxar ni a no tenir espais i ha triat la via de la okupació. Rehabilitant espais abandonats, les cases i centres socials okupats han donat una resposta efectiva al problema de la vivenda al mateix temps que han generat una enorme quantitat de projectes i activitats. La resposta del govern ha estat sempre la repressió, policial, judicial i mediàtica.

Els bancs s'han llençat de cap al gran botí de l'especulació immobiliària. Oferint tota mena de garanties i facilitats han aconseguit contractar milers i milers d'hipoteques astronòmiques. Tothom era feliç, tot anava bé. Però el castell de cartes s'ha desmoronat amb la crisi i l'atur. Avui, moltes famílies no poden fer front a les seves hipoteques. Els bancs, que abans eren amables i sonrients, ara no en deixen passar ni una. Es mostren com els voltors que són, planant damunt les seves preses. El més mínim retràs es converteix en un desnonament. I no només es queden el pis, per revendre'l a preus altíssims, sino que obliguen a seguir pagant la hipoteca. No tenen d'escrupols.

El govern envia policies a desallotjar i desnonar mentre injecta diners públics per "rescatar" els bancs i protegeix les cases que l'especulació manté abandonades. La crisi la paga el poble. Mentre milers de persones es queden sense casa, milers de cases segueixen sense gent. Per això sortim al carrer a cridar ben fort que no ho entenem, que no ho acceptem i que no ens quedarem de braços creuats.

Estavem indignades ja abans de la crisi. Ara estem decidides, volem passar a l'acció i apostem per autoorganitzar-nos. Ningú ens treurà d'aquest forat, sols el poble salva el poble.

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/manifestacio-contra-els-desallotjaments